

overveje, om det kan være hensigtsmæssigt at pålægge våbenhandlere at registrere hvert enkelt salg af ammunition i den våbenbog, som de efter lovgivningen skal føre.

Jeg har forstået, at forslagsstillerne ønsker, at de nuværende våbenkontorer, der er i hver politikreds, skal erstattes af et landsdækkende våbenkontor.

Det forekommer mig at være helt i modstrid med de generelle målsætninger for samfundsudviklingen. Og politiet har af indlysende årsager en landsdækkende, decentral struktur, og denne struktur bør efter min opfattelse ikke ændres på et enkelt sagsområde.

Jeg kan i den forbindelse tilføje, at Rigspolitechefen forventer, at det centrale våbenregister, som nu etableres, vil medføre en bedre, mere ensartet og forenklet administration af våbenlovgivningen. Det kan ske ved at indbygge elektroniske hjælpemidler i registret til behandling af våbentilladelser, herunder bl.a. lister over, hvilke skydevåben der ikke skal kunne meddeles våbentilladelse til.

For så vidt angår beslutningsforslagets andet punkt, som handler om en begrænsning af retten til at besidde skydevåben og om en godkendt uddannelse som en forudsætning for at få våbentilladelse og ret til at erhverve skydevåben, er det min opfattelse, at forslagsstillerne skyder over målet, om jeg så må sige.

Jeg er naturligvis enig i, at af sikkerhedsmæssige grunde er det helt nødvendigt, at samfundet ud fra ønsket om at undgå ulykker med skydevåben og for at sikre sig mod kriminelle elementer stiller forholdsvis strenge krav med hensyn til, hvem der skal kunne erhverve og besidde skydevåben. Men når det er sagt, finder jeg imidlertid ikke, at det er nødvendigt at gå helt så drastisk til værks, som beslutningsforslagsstillerne lægger op til.

På de områder, hvor der måtte være behov for stramninger eller præciseringer af de gældende regler, bør det efter min opfattelse ske med udgangspunkt i det nuværende regelsæt, som i praksis fungerer udmærket. Og indholdsmæssigt afviger det foreslåede »våbenkørekort« ikke afgørende fra miljø- og energiministerens regelsæt om jagtprøver og riffelprøver, som jo er en forudsætning for henholdsvis at kunne løse jagttegn og få tilladelse til jagtriffel.

Endvidere forestår de skytteorganisationer, som nyder en særlig status i henhold til våben-

og eksplosivstofloven, selv instruktion af deres medlemmer, og det har jeg tillid til sker på en fuldt forsvarlig måde.

Jeg har forståelse for forslagsstillerne generelle ønske om at stramme og præcisere opbevaringsreglerne for våben i private hjem. Det vil imidlertid kunne ske i administrative forskrifter og bør efter min opfattelse ske i samarbejde med de berørte jagt- og skytteorganisationer. Og et sådant arbejde er allerede i gang, idet en arbejdsgruppe under Rigspolitechefen netop drøfter opbevaringsproblematikken med organisationerne.

Som sagt er regeringen meget enig med forslagsstillerne i meget af det, der fremgår af forslaget, men der er også ting, der skiller os ad, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan ikke støtte det foreliggende forslag.

Ud over at vi i øvrigt er ganske enige i mange af de målsætninger, der ligger i forslaget, vil vi afvente behandlingen af det af regeringen og justitsministeren bebudede lovforslag til ændring af våbenloven, for vi mener at vide og har fået bekræftet i dag, at det centrale våbenregister er under etablering.

Og med hensyn til spørgsmålet om de såkaldt glatløbende våben har vi jo fået oplyst, at det udgør en så usikker størrelsesorden som et antal på mellem 500.000 og 800.000 våben af den type. Så det vil nok være en meget stor registreringsopgave at sætte i gang, men er der mulighed for at gøre det som beskrevet af justitsministeren, vil vi selvfølgelig støtte det.

Vi er også enige i, at forsvarets våben, herunder hjemmeværnets, ikke hører med i denne lovgivning.

Endelig går vi ind for en fortsat decentral opbygning, sådan at det er de enkelte politikredse, der har kontorerne for våbentilladelse osv.

Med hensyn til uddannelse finder vi, at den uddannelse, der i dag foregår af dem, der ønsker at gå på jagt og i øvrigt besidde jagtvåben, er udmærket, og at indføre en generel uddannelse for samtlige, der har våben, mener vi er at gå for vidt.

I øvrigt er vi villige til at drøfte de mange elementer, der ligger i det her forslag, i forbindelse med det bebudede lovforslag.